

اطلاعیه شماره ۱ چهار تن از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز خطاب به کارگران و مردم شریف و آزاده ایران و جهان

کارگران! مردم شریف و آزاده!

بدین وسیله ما چهار تن از دستگیر شدگان اول ماه مه سقز به اطلاع شما می‌رسانیم که در روزهای ۱۸، ۱۹ و ۲۱ آبان ماه ۱۳۸۴ احکام صادره از طرف شعبه یکم دادگاه انقلاب اسلامی سقز در باره ۷ تن از فعالان کارگری که در روز جهانی کارگر در سال ۱۳۸۳ در سقز دستگیر شده بودند، به شرح زیر به وکلای آنان ابلاغ شد:

- ۱- محمود صالحی، پنج سال زندان و سه سال تبعید در شهرستان قروه
- ۲- جلال حسینی، سه سال زندان
- ۳- محسن حکیمی، دو سال زندان
- ۴- محمد عبدی پور، دو سال زندان
- ۵- برهان دیوارگر، دو سال زندان
- ۶- هادی تنومند، قرار منع تعقیب
- ۷- اسماعیل خودکام، قرار منع تعقیب

چنان که در متن تک تک دادنامه های صادره برای محکومان آمده است احکام فوق به استناد ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی صادر شده که متن آن چنین است:

" هرگاه دو نفر یا بیشتر اجتماع و تبانی نمایند که جرایمی برضد امنیت داخلی یا خارج کشور مرتکب شوند یا وسایل ارتکاب آن را فراهم نمایند در صورتی که عنوان محارب بر آنان صادق نباشد به دو تا پنج سال حبس محکوم خواهند شد."

مستندات دادگاه برای صدور احکام فوق دو دسته اند: اول " گزارش و تحقیقات جامع و کامل اداره اطلاعات شهرستان سقز"، و دوم " اقرار و اعتراف صریح" متهمان.

به نظر ما هیچ یک از دو مستند فوق دادگاه را مجاز به صدور احکام بالا نمی‌سازد، به دلایل زیر:
الف - عبارت " گزارش و تحقیقات جامع و کامل اداره اطلاعات شهرستان سقز" تا زمانی که

متن این گزارش و تحقیقات در دادگاه یا در دادنامه ها بیان نشود به هیچ عنوان نمی تواند سند محکمه پسند و قابل ارائه در دادگاه تلقی شود.

ب - در تمام دادنامه های محکومان، " اقرار و اعتراف صریح " متهمان حاوی این معناست که اساساً تجمعی برگزار نشده است، زیرا متهمان اعلام کرده اند که پس از آگاهی از آن که فرمانداری سقز به تجمع روز جهانی کارگر در اول ماه مه ۱۳۸۳ در سقز مجوز نداده است صرفاً از آن رو به محل تجمع رفته اند که به مردم بگویند: مجوز صادر نشده، بنابراین متفرق شوید. این " اقرار و اعتراف صریح " بهترین گواه آن است که اساساً تجمعی برگزار نشده است که بحث قانونی یا غیر قانونی بودن آن مطرح باشد.

علاوه بر این ها، در هیچ کجای دنیا کارگران برای برگزاری مراسم اول ماه مه به مجوز دولت نیاز ندارند، زیرا در تمام دنیا به بهای خون کارگران برگزاری این مراسم به یک سنت دیر پا و تاریخی تبدیل شده است. چرا برگزاری عزاداری ماه محرم به مجوز نیاز ندارد در حالی که کارگران برای برگزاری اول ماه مه باید مجوز بگیرند؟ به نظر ما، اگر مراسم عزاداری از آن رو به مجوز نیاز ندارد که تبدیل به یک سنت شده است، مراسم اول ماه مه نیز به همان دلیل به مجوز نیاز ندارد.

با توجه به نکات بالا، از نظر ما احکام صادره فوق چه براساس عرف جنبش بین المللی کارگران و چه حتی براساس قوانین داخلی حاکم هیچ گونه توجیه قضائی و حقوقی ندارد و به کلی بی پایه و اساس است. از همین رو، ما این احکام را ناعادلانه می دانیم، آن ها را محکوم می کنیم و حق هرگونه اعتراض را برای خود قائل هستیم. براساس این حق و با توجه به درخواست ها و مراجعات مکرر اقشار مختلف مردم مبنی بر اعلام آمادگی برای اعتراض به احکام صادره، ما ضمن به رسمیت شناختن حق هرگونه اعتراض مستقل برای تمام گروه های اجتماعی و صنفی و سیاسی پیشنهاد می کنیم که کمیته ای به نام " کمیته دفاع از حقوق دستگیر شدگان اول ماه مه سقز " متشکل از نمایندگان کارگران، معلمان، دانشجویان، زنان، حقوقدانان، نویسندگان، دانشگاهیان و گروه های اجتماعی دیگر برای سازماندهی اعتراض به احکام ناعادلانه و غیرقابل توجیه فوق تشکیل شود.

جلال حسینی - محسن حکیمی - محمود صالحی - محمد عبدی پور

۱۳۸۴/۸/۲۸

